

nünket. Sok helyre meghívtak bemutató tanításra, vagy bemutató órát tartani, az egész országot bejártuk. Majd külföldi utakra is sor került, jártam Bécsben, Moszkvában, Leningrádban, Rigában, Tallinban, szakmai csereutazásként Örményországban, Svédországban.

1984-ben mentem nyugdíjba, 30 évet tanítottam.

Lányom közben elvégezte a gimnáziumot és a fogorvosi egyetemre került. 1970-ben végzett, két évet Mátraházán dolgozott, férjhez ment, egy év múlva megszületett az unokám. Mivel nem tudtak Budapesten elhelyezkedni, kimentek Németországba, és ott is maradtak harminc évig, majd hazajöttek. Az unokám Bonnban érettségizett, de Budapesten végezte el a Semmelweis Orvostudományi Egyetemet, utána több helyen dolgozott külföldön, Németországban, Svájcban, Angliában, most itthon van, és Békéscsabán dolgozik a Kórházban, hogy megszerezze a magyar szakvizsgát.

Emlékek a Baráti Kör megalakulásáról

A hatvanas évek közepén gyerekkori barátom *Simon Ferenc* a Tájszervezési Hivatal elnökhelyettese (*Kádár János* feleségének a főnöke) volt, később is összejártunk, sokat járt le hozzánk Szarvasra. Hatáskörébe tartozott pl. a média, a nyomdák, ő készítette elő a protokollutazásokat. Egyszer eljött hozzánk és elmondta, hogy a Pártközponttól olyan utasítást kapott, hogy telepítsen le vidékre egy csomó vállalatot. Szarvasat ajánlottam neki. Több vállalat is felmerült: baromfiüzem, baromfi feldolgozó vállalat, üvegyár, kórház, cipőgyár, sörgyár. Leutaztunk állami kocsival ketten Szarvasra, elmentünk a pártbizottságra, ahol én *Kugyela Miskát* ismertem, őt keres-

Tanácselőki látogatás a Rózsásan sátorozó Baráti Köri tagoknál 1986 körül (Dr. Pataki István, Dr. Görgő Pálné, Fekete Jánosné, Dr. Dezső István)

tük fel. Miska nagyon megdöbbent, nem tudott szóhoz jutni, végül azt mondta, hogy egyedül nem vállalhat semmit, meg kell beszélnie a dolgot a szarvasi vállalati vezetőkkel is. Össze is hívta a szarvasi nagyobb munkáltatók – a vasipari, a faipari, műanyagipari stb. szövetkezetek – vezetőit, akik egyórás tárgyalás után nem mondtak a javaslatra, meg akarták őrizni a monopol helyzetüket. A kórház Orosházára, a baromfi feldolgozó Szentesre, a cipőgyár Endrődre, a sörgyár pedig Martfűre került. Sokan nem helyeselték ezt Szarvas részére kedvezőtlen döntést, elégedetlenkedtek. Valaki megszúgta nekik, hogy Budapesten keressék fel Babust, aki segíteni tud, akinek vannak összeköttetései. Pedig nekem Simon Ferin kívül más ismerősöm nem volt.

Nagyon jól emlékszem arra a napra, amikor először hallottam a Baráti Kör megalakítása tervéről. Pesti lakásomba 1982-ben egy napon a délelőtti órákban becsöngettek, három idegen férfi állt az ajtóban, meg is ijedtem. Nevelő mamám (apukám második felesége), Zsuzsa mama ismerte őket, és megnyugtatót, az urak sorba bemutatkoztak. *Körösfalvi Pál*, a békéscsabai BÉTERV vezetője, Szarvas megyei tanács tagja, *Juhász Sándor* tanácselnök-helyettes és *Kosztai Pál*, a szarvasi tanács művelődési osztályvezetője kerestek fel.

Elmondták, hogy a város elöregszik, hanyatlík, elví fényc már a múlté, az itt végzett fiataloknak nem volt munkahelye, elvándoroltak. A megye sok forrást elvon Szarvasról, ha tudná, még a Köröst is elvinné. A városi párttitkár sem viselte szívén a város fejlődésének sorát, hanem hajbókolt a felettéseinek. Összeköttetésekre lenne szüksége Szarvasnak, a különböző magasabb pozícióba került elszármazottak is segíthetnének.

Felvetették, hogy a Szarvasról Budapestre elszármazottak alakítsák meg először a baráti kört, s beszéljék meg, mit tudnak tenni a városért. Már itt felmerült, hogy elsőként keressük fel *Fekete Jánost*,

a MNB első elnökhelyettesét, aki Szarvason kezdte a pályafutását. Feketét jól ismertem. Ugy határoztunk, hogy felhívom Fekete feleségét Cuncit, aki a világon mindenkit ismert. Cunci azt mondta, hogy menjünk el hozzá. Átmentünk a lakására, haza jött János is. Beszélgettünk a lehetőségekről, felmerült például, hogy szüksége lenne a városnak egy gyógyfürdőre.

Tárgyalás a nyomda-telepítésről (Ablaka István, dr. Molitorisz Pál, Koszti Pál)

Felhívtuk az orosházi kórházban dolgozó *Gervain Misit*, a műegyetemről *Konkoly Tibit*, kértük a segítségüket. *Holub Jancsi* a műegyetem kollégiumának volt a vezetője elvállalta a pesti csoport vezetését. Hívtuk a körbe Bolza Mariettét, *Fasang Árpai* bácsit, Bencsik Pistát, *Pálos György* tanár urat, *Sipos Miskát*, a DÉLÉP vezérigazgatóját. Előkészítettük a szarvasi csoport megszervezését is.

Ruzicskát megkértük, hogy adjon segítséget a meleg vízű kút fúrásához. Ez meg is valósult, úgy, hogy olajkutatás címen elkészült a kút. A megye megakadályozta, hogy a vizet gyógyvízzé nyilvánítsák ezért el kellett adni a kutat.

Szarvason nem volt nyomda, *Ablaka István*, a Kecskeméti Petőfi Nyomda vezetője megkeresett, hogy hozzam össze Simon Ferivel. Segítségükkel jött létre a Petőfi Nyomda szarvasi üzeme a Kossuth utcában. De szerepe volt a Baráti Körnek abban is, hogy Szarvasnak hosszú idő után ismét lett hetilapja.

Amikor pedig 1985-ben országgyűlési választásokra került sor, felmerült, hogy a hivatalos jelölt helyett Fekete Jánost kellene megválasztani. A Baráti Kör szervező tevékenysége is hozzájárult ahhoz, hogy ez a terv megvalósult.

Fekete János országgyűlési képviselő! Az eredmény kihirdetésének éjszakáján az Árpád szálló előtt (Sipos Mihály, Koszti László, Fekete János, Dr. Tóth Lászlóné, Szekeres Istvánné, Fekete Jánosné, Dr. Görgő Pálné)

Nyugdíjban

Budapesten élek, a nagyon szép helyen lévő Arany Alkony nyugdíjas házban, ahol teljes ellátásban részesülök, beleértve az orvosi ellátást is, gondmentes életet biztosítanak. A nyarakat viszont Szarvason, a Kossuth utcai lakásomon töltöm. Sokat jártam színházba, operába, hangversenyekre. Sokat utaztam a lányomékkal, egész Európát bejártuk, voltam Londonban, Párizsban, Hollandiában, Belgiumban, Spanyolországban, Olaszországban stb. Elégedett vagyok a sorsommal, szép, tartalmas volt az életem.

Dr. Molitorisz Pál